

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.80/2014/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év szeptember 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A 2 rb. szolgálati visszaélés vétsége miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. május 7. napján kihirdetett Kb.II.45/2012/14. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. május 7. napján kihirdetett Kb.II.45/2012/14. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. tv. szerinti Btk. 351.§ (1) bekezdésébe ütköző 2 rb. szolgálati visszaélés vétségében, ezért - halmazati büntetésül - 120 napi tétel, napi tételenként 2.500,- ft, összesen 300.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 24.190,- bünyügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül tudomásul vette az ítéletet. A vádlott felmentés érdekében fellebbezett, védője mind a I., mind a II. vádpontok tekintetében felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.769/2014/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét tanácsulésen hagyja helyben. Kifogásolta, hogy az elsőfokú katonai tanács 2 év elteltével tűzte ki az ügyet, megszegve ezzel a Be.278.§ (3) bekezdésében foglaltakat, utalt azonban arra, hogy ez semmiféle hatással nem volt az eljárás lefolytatására. Kifejtette, hogy helyesen járt el az elsőfokú bíróság, hogy az elkövetés idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, mert az elbírálás idején hatályos büntető törvény szerint már magasabb ennek a bűncselekménynek a büntetési tétele.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta, egyben azt kiegészítette a védencével szemben kiszabott büntetés enyhítése érdekében. Arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és elsődlegesen védencét bűncselekmény hiányában mentse fel, másodsorban a vele szemben kiszabott pénzbüntetést a bekövetkezett időmúlásra figyelemmel intézkedésre enyhítse. Elsődleges indítványával kapcsolatban a I. tényállási pont tekintetében utalt arra, hogy a belső ellenőr hűtlen kezelés miatt kezdeményezett a vádlottal szemben vizsgálatot. A cselekmény helyes értelmezése mellett, hiszen - egy a büntetés-végrehajtás kezelésében álló szolgálati lakásról van szó -, egy fegyelmi eljárás is elegendő lett volna, figyelemmel arra, hogy egy vádlott csupán egy belső büntetés-végrehajtási gazdálkodási szabályt nem tartott be azt nem lehet katonai bűncselekményként értelmezni. A fűtőkorszerűsítés kedvezményezettjének, a gazdasági vezetőnek is volt saját rendelkezésű költségvetési pénze, így akár saját maga is rendelkezhetett annak a lakásnak a fűtés-korszerűsítéséről, amelyben bérlőként lakott. Erre figyelemmel eredetileg felmerült az ügy nyomozása során, hogy előjárói intézkedés elmulasztására került sor, majd végül szolgálati visszaélés miatt történt a vádemelés. Meg kell említeni azonban, hogy nem csupán a gazdasági vezető által lakott szolgálati bérlakás került felújításra, hanem más lakások is, pl. A. Cs.né is. Az

biztos, hogy a vádlott részéről nem célzatos cselekmény történt, tehát bűncselekmény nem valósult meg, és a lefolytatott bizonyítás eredményétől függetlenül az is biztos, hogy a büntetés-végrehajtás országos parancsnoksága tudtával történt a felújítás. A II. vádponttal kapcsolatban a védő utalt arra, hogy a belső ellenőr. közalkalmazott akkor látta az előresorolásról szóló parancsnoki intézkedést, amikor az aláírva nem volt, tehát hivatalosan az az intézkedés akkor még meg sem született. A belső ellenőr egyébként szégyent hozott a munkáltatójára, hiszen a továbbképzés során P-nberűgott és verekedett, tehát teljesen indokolt volt az, hogy tényleges jövedelemnövekedés nála ne következzen be. A védői álláspont szerint mindkét tényállási pont a rendelkezésre álló iratok alapján kiegészíthető olyan módon, hogy annak alapján felmentő rendelkezést lehessen hozni. Másodlagos indítványával kapcsolatban utalt arra, hogy a vádlott 23 évig volt a büntetés-végrehajtásnál vezető beosztásban. Korábban semmilyen eljárás nem folyt ellene. A jelen eljárásnak nagy hatása volt a vádlott életére, hiszen erre figyelemmel szűnt meg a parancsnoki beosztása, és nagy anyagi hátrányt szenvedett el. Jelentős időmúlás következett be, hiszen az ügy két évig kitűzésre sem került, ezért indokolt a vádlottal szemben intézkedés alkalmazása.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy az BV. Intézetnek négy utcában, összesen kb. 160 szolgálati lakása van, ott folyamatosan végeznek munkákat, és azt nem beruházásként, hanem javítás-felújításként tüntetik fel. Ezeknél folyamatosan kell állagmegóvást végezni. A.Cs. szeretett volna nagyobb lakásba költözni, és az igénye indokolt is volt, azonban a nagyobb lakás állaga, általános állapota miatt mintegy 1,7 millió ft-t kellett költeni a felújítására. Ezek után teljesen indokolt volt, hogy a fűtőkorszerűsítése önköltséges legyen. A gazdasági vezető szolgálati lakásában a fűtés cseréje csupán 1,3 millió ft-ba került. Utalt továbbá a vádlott arra, hogy nem volt feladata minden gazdasági intézkedésről, minden részletproblémáról tudni. Ha a felújításokat illetően problémák merültek fel, akkor annak a felelőse a gazdasági vezető. Utalt továbbá arra, hogy a II. tényállási pontban írt cselekményre van példa, az törvényesen megtehető. A belső ellenőrt úgy vette fel, hogy az előírtnál 20 %-nál magasabb fizetés került megállapításra. A munkahelyi teljesítménye és magatartása alapján azonban indokolatlan lett volna, hogy ennél magasabb fizetése legyen, ezért a kötelező előresoroláskor ugyanannyival csökkentette az adható részt.

A vádlott és a védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló vádlott és védői fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása során megsértette a Be.278.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor a 2012. július 26. napján érkezett ügyben, csak 2013. október 28-án intézkedett az ügy kitűzésére. Ez a mulasztás azonban nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására. Az elsőfokú katonai tanács az egyéb eljárási szabályokat betartotta. A tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges a bizonyítási eljárást lefolytatta és bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson vallomást tett, és tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el. A fűtés korszerűsítéssel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy azt a büntetés-végrehajtási intézet gazdasági vezetője intézte és nem volt tudomása arról, hogy ő azt nem engedélyezheti. A II. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán arra, hivatkozott, hogy jogosult volt arra, hogy a belső ellenőr kötelező előre sorolását olyan módon intézze, hogy azáltal a fizetése szélszörűen ne emelkedjen, valamint arra, hogy semmiféle visszaélést nem követett el. A korábbi fegyelmi vétségére figyelemmel az érintett bv. közalkalmazott magasabb munkabérhez nem

juthatott. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott részbeni ténybeli beismerő vallomása, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa igen alapos bizonyítási eljárást folytatott le. Az általa megismert bizonyítékokat ítélete 4. oldal utolsó bekezdésétől a 18. oldaláig a részletesen értékelte, és logikus meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. A I. tényállási ponttal kapcsolatban helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság azt, hogy nem fogadható el a vádlotti védekezés, mert azt cáfolja A Belső ellenőr tanú vallomása, mely szerint a szabálytalanságok feltárását követően a vádlott úgy nyilatkozott, hogy arról tudomása van, illetve helytállóan hivatkozott arra is, hogy a vádlottnak tudomása kellett, hogy legyen gazdálkodása alapvető szabályairól, és különösen azon belső szabályok tartalmáról, amelyet éppen ő szignált a megfelelő szervezeti egységekre. A II. tényállási pont kapcsán helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság a két bv. közalkalmazott tanúk vallomásaira, akik nem csupán az előresorolásról szóló korábbi parancsnoki intézkedés visszavonásáról, és az új intézkedés elkészültéről, valamint ezek körülményeiről számoltak be, hanem arról is, hogy ezen meglepődtek és azonnal nyilvánvalóvá vált számukra, hogy az intézkedés ezen módjának következményei lehetnek. Szakmai oldalról a cselekmény visszaélés jellegét munkajogi értelemben az egyenlő bánásmód elvét és a rendeltetésszerű joggyakorlás elvét sértő alkalmazását támasztotta alá a bv. alezr. vallomása, valamint az alapul szolgáló tények tekintetében a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott és védő fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő. Megállapítható továbbá, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a részben a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére, ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor vádlott neve vádlottat 2 rb. az 1978. évi IV. tv. szerinti Btk.351.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati visszaélés vétségében mondta ki bűnösnek. A törvényszék katonai tanácsa részben az egyes bizonyítékok értékeléséhez kapcsolódóan valamint összefoglalóan ítélete 18. oldalán fejtette ki jogi álláspontját, mellyel a másodfokú bíróság egyetértett. A Btk. 2.§ -a alapján helyesen döntött az elsőfokú bíróság akkor is, amikor az elkövetés idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy az elbírálás idején hatályos büntető törvény szerint a vádlott terhére megállapított bűncselekmény már magasabb büntetési tétellel fenyegetett.

A védőnek az enyhítésre, intézkedés alkalmazására irányuló indítványa nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel, a büntetés kiszabási - a vádlott esetében kizárólag enyhítő - körülményeket. Nem tévedett, amikor ezek számára és súlyára figyelemmel a Btk.38.§ (3) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával nem a törvényben előírt szabadságvesztést, hanem pénzbüntetést szabott ki. A rendelkező részben írt összesen 300.000,- ft

pénzbüntetés esetében a napi tételek száma a cselekménnyel arányosan került megállapításra, míg a napi tétel összege megfelelően tükrözi a vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyait. Összességében az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés megfelelően szolgálja a Btk.37.§-ban írt büntetési célokat, így az enyhítésre irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1). (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. szeptember 11.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
szavazó bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2015. szeptember 11.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

Iván Erika
bíróági ügyintéző